

Székely Rozália

Kálvária Lakópark

Budapest, 2018. december 22.

Előszó: Titkok és hazugságok a Józsefvárosban

A darab főhőse, Magda, egy fiatal nő beköltözik az apjától örökölt kicsi és meglehetősen lerobbant lakásba. Az apját, Bélát, mint hamarosan megtudjuk, nem ismerte, Magdát anyja élettársa, a menő vállalkozó, Rezső nevelte fel. A lány, úgy tűnik, éppen egy életválság-váltás közepén van: kiszállt a családi vállalkozásból, és azt tervezi, hogy külföldön élő barátjához, Petihez költözik, és új életet kezd vele.

Ez az erős kiinduló helyzet akár egy mai szocio-dráma alapja is lehetne, de a *Kálvária Lakópark* ennél sokkal költőibb és titkokkal gazdag mű, amelynek főszereplője talán nem is ez a különös fiatal nő, hanem maga a lakás, amelyből, mint Magda egy helyütt mondja, „nem lehet kimenni”.

Ez a hely, amelynek minden zuga a halott és ismeretlen apa nyomait, emlékét és üzeneteit rejt, egyszerre valós és belső tér, amelyben sorra megjelennek – személyesen vagy hang- és képfelvételeken, üzenetrögzítőn, telefonon – Magda életének szereplői: anyja, Mari, akivel szoros, fojtogató szeretet-gyűlölet-kapcsolat köti össze; távoli és egyre távolodó barátja; a szálakat egyre kevésbé hatékonyan a kezében tartó Rezső; Gábor, Mari fiatalabb szeretője, és mindenekelőtt maga az apa s vele az elhazudott-eltagadott múlt. Ez a múlt tartja fogva a főhősnőt, aki a történet során végig az apja halálát körülvevő titkok és hazugságok felderítésére törekszik, és végül egy költői és groteszk szertartás során megszabadul – vagy legalábbis elhatározza, hogy megszabadul – ebből a fogságból, és a saját életét kezdi élni. A tömörre csiszolt, sokatmondó elhallgatásokkal és félreszólásokkal teli dialógusok, a karakterek finom és bonyolult rajza, a szereplőket összekötő érzelmi- és érdekszálak érzékeny megmutatása mellett a darab nagy érdeme az egészet belengő groteszk-álomszerű hangulat, ami sokféle értelmezésre és asszociációra ad lehetőséget.

A szerző, Székely Rozi szinte a színházban született: már gyerekkorában résztvett szülei, Monori Lili és Székely B. Miklós mára legendás Szentkirályi Színházi Műhelyének előadásában. A Kaposvári Színművészeti Egyetemen végzett színészként, később a Kaposvári Csiky Gergely Színház, majd Bodó Viktor Szputnyik társulatának tagja volt, a *Kálvária Lakópark* az első darabja.

Veress Anna

Szereplők:

Magda	Kurta Niké
Mari	Nyakó Júlia
Gábor	Varjú Kálmán
Teréz	Székely Rozália
Béla <i>(hang és kép)</i>	Székely B. Miklós
Rezső <i>(kép)</i>	Hegedűs D. Géza
Rezső <i>(hang)</i>	Zsótér Sándor
Peti <i>(hang)</i>	Varjú Kálmán
Peti <i>(kép)</i>	Hajmási Dávid
Szilvásvárad Jani bácsi <i>(hang)</i>	Váry Károly
Rádió <i>(hang)</i>	Gyabronka József

A darab egy helyszínen játszódik, amely Magda frissen örökölt lakása, amit a tudomása szerint sosem látott vér szerinti édesapja hagyott rá. A lakás lepusztultság érzetét adja és nagyjából kiürített állapotban van, csak szemétkupacok láthatóak mindenfelé és egy lefektetett szekrény. A vécé a szoba közepén van, körülötte zuhanyfüggöny. Szürke nejlonnal vannak letakarva a falak.

1.

*Kezdekör kb 8 másodperc alatt jön fel a fény, majd ajtónyitás.
Kívülről halljuk:*

MAGDA   Úristen, mennyi lépcső.

TERÉZ   Az édesanyját megvárjuk?

MAGDA   Fölösleges.

TERÉZ   Kedves Kovács Magdolna. Ezennel megnyitom Önnek a nemtudommihez vezető rögzös utat.

Teréz, az ügyvédnő, átvág egy piros-fehér-zöld szalagot, amivel belülről le van zárva az ajtó.

Teréz és Magda belépnek a térbe. Teréznél van egy bőrönd.

TERÉZ   Sok sikert kívánok! Vigyázzon a fejére, nehogy a szél lefújja az alagsorba. Kedves Magdolna...

MAGDA   Magda.

Teréz elővesz egy végrendeletnek látszó papírt.

TERÉZ   Az édesapja végrendeletében foglaltak szerint fel kell olvassam a lakás használati utasítását.

MAGDA   Inkább felfedezném én. Köszönöm.

TERÉZ   Nem lehet. Mindent végre kell hajtanom, ami a végrendelet szerint a feladatom.

MAGDA   Megnézhetem?

TERÉZ   Nem tanácsos.

MAGDA   Az apám írta.

TERÉZ   Igen, nekem.

MAGDA   Az én vérem az ő vére.

TERÉZ   Nem is ismerte.

MAGDA   Jogom van hozzá.

TERÉZ Nekem meg pecsétem és ollóm.

MAGDA Rendben.

TERÉZ Tehát:

“Csalitos köz 1, hatodik emelet, hármaskör. Használati utasítás az élet védelmének jegyében.

Először is kezdjük az újdonságokkal:

1. Kérlek, ne nyúljatok semmihez, mert összedől az épület és a romok alatt mindenki ködbe vész. Sajnálom, hogy nem szerepelhettetek az én temetésemen is. Csak hirtelen tudok eltűnni, és végleg. Ez a végleg utolsó fázisa. *(átsétál az ablak elé, Mari leselkedik)* Ne keress semmit, Magdika, mert mindent elveszítesz. Van, hogy az üresség jobb a tudásnál, nézz csak anyádra.
2. A vécét vagy leöntöd, vagy a fölső szomszéd tudja lehúzni. A csésze mellett van egy kék bot, azzal kell neki felkopogni, ha befejezted a dolgodat. Ne aggódj, mindig otthon tartózkodik. Valószínűleg kémlak.
3. A rádiót úgy lehet bekapcsolni, ahogy akarom. *(Magda: Ahogy akarja? Teréz: Ahogy akarom.)* A kedvenc számaimat játssza, remélem tetszeni fognak.
4. *(visszamegy az ajtóhoz)* Villanyórát, vízórát, gázórát ne keressetek, azoktól sikerült idejében megszabadulnom. Mást nem változtattam. Viszlát.”

Csend.

Szóval gratulálok az újdonsült kis lakástulajdonosnak – aki sajnos nem én vagyok – és fogadja őszinte részvételemet a gyászban. *(átadja a kulcsot Magdának)*

Csend.

Igazán egyéni haláleset, büszke lehetne rá. Ha nagyon szeretné, megszerzem az ipari kamera felvételét. Megegyezünk egy nagyobb összegben és... *(lapozgat a dokumentumjai között)*

MAGDA Köszönöm, azt hiszem, végeztünk.

Teréz lebassza Magda mellé a bőröndöt.

TERÉZ Ebben az édesapja ingóságai vannak, amelyeket letétbe helyezett nálam.

(Teréz aláírja az átvételi elismervényt Magdával)

Hetvenezer forinttal szúrtad ki a szememet.

Teréz ki.

Magda gyorsan lefotózza Teréz hült helyét. Fotóztatja a lakást. Szelfizik a szalaggal és a kulccsal. Füttyent egyet, erre elindul a zene. (egy fütty- zene, még egy fütty- zene ki, harmadik fütty- zene bent marad Mari érkezéséig.) Örömujjongásba kezd, papírrepülőt hajtogat az átvételi elismervényből.

MAGDA Lakásom van, lakásom van, van egy lakásom. Az enyém, az enyém. Lakás, lakás, lakásss... *(papírrepülő a földre esik.)*

2.

Belép Mari, úgy csinál, mintha sietett volna. Valójában eddig hallgatózott.

MARI Jaj, nagyon elkéstem?

MAGDA Reménytelen.

MARI Milyen jól nézel ki. Kislányom, érzel valamit? Mármost meddig akarsz maradni?

MAGDA Tessék? Nem is érdekel...

MARI Nem túlzottan. Hányra jöttetek?

MAGDA Tízre, ahogy megbeszéltük.

MARI Tizenegyet beszélünk meg. Direkt csinálod? Az ügyvédnő milyen volt?

MAGDA Nyomasztó, mint mindig. Elzavartam. Remélem, többet nem...

MARI Nehogy azt hidd. Addig örülj, amíg van ügyvéded. De miért mondtál nekem tizenegyet? Direkt csinálod ezt velem? Én is itt akartam lenni, amikor először bejöttök. Hozzáértél valamihez?

MAGDA Anya, ez már az én lakásom. Tulajdonosnő vagyok.

MARI Miért van minden letakarva? Ezt megkérdezted?

MAGDA Miért kérdeztem volna meg ezt?

MARI Nem értesz te semmit. Nekem kellett volna tízre jönnöm és neked tizenegyre. Milyen csinos ez a ruha. Tőlem kaptad?

MAGDA Köszönöm. Petitól.

MARI Na igen. Ő ért hozzád.

MAGDA Te is nagyon jól nézel ki. Gyönyörűen készítetted ki a szemedet... bézs és arany? Olyan vagy, mint egy leopárd.

MARI Te meg mint egy hópárduc. *(Mari megsimogatja Magda arcát, hajtincsét)*

MAGDA Nem gurultam messzire.

MARI Mi bajod?

MAGDA Jaj, hát hogy te vagy a fa, én az alma, és nem gurultam messzire. Egyelőre. De nem annyira fontos ez. *(megszólal Magda telefonja, szívrítmus)*

MARI Nem.

Magda felveszi a telefont, fényváltás, vetítés indul.

3.

Peti hívja Magdát. Petit egy vetített képen látjuk, de nem beszél. Petit a Gábort játszó színész játssza hangban. A vetített képen megjelenő arc függetlenül létezik a bejátszott telefonhangtól. Magda először kicsit félrevonul.

Magda suttog a telefonba. Petit egyelőre nem halljuk, később Magda majd kihangosítja.

MAGDA Szevasz.

PETI Szevasz. Na?

MAGDA Szevasz.

PETI Huhh. Milyen a kecó?

MAGDA Szép.

PETI Igen?

MAGDA Most mondtam el neki.

PETI És mit szólt?

MAGDA Semmi különös, beleegyezett.

PETI Abba is, hogy itt folytatnánk ketten?

MAGDA Ja, azt nem mondtam.

PETI Istenem! Mikor akarod mondani neki?

MAGDA Épp most akartam belekezdeni. Csak felhívtál és megakadályoztál benne.

PETI *Akkor leteszem.*

MAGDA Jó, szia.

PETI *Jaj, nehogy letedd. Add anyádat.*

MAGDA Kihangosítalak. Anya, itt van Peti, szeretne üdvözölni téged.

PETI Csókolom.

MARI Petikém, nyugodtan tegezz, hadd ne kelljen ezt még egyszer...

PETI Szevasz Mari.

MARI Talán inkább szia. Na, jól van, szia Petikém, tegyük akkor le.

PETI Mari néni, egy pillanat, szeretnék mondani valamit, vagyis inkább kérni.

Mari leszedi a lefektetett szekrényről a nejlont.

MARI Hogy mondtad? Hogy szólítottál?

MAGDA Peti, talán tényleg jobb lesz, ha letesszük.

PETI Mari, tisztelettel szeretném megkérni tőled a lányod kezét.

MAGDA Atyaúristen.

MARI Jaaaj! Igen?! Háháhá.

MAGDA Peti...

PETI Magda, drága, egyetlen igaz szerelmem, hozzám jönnél feleségül, ha megkérnélek?

MAGDA Peti, pont most... Persze, nagyon szívesen!

PETI Akkor hajrá, gyere!

MARI Nahát mennyi meglepetéssel kezdődik ez a mai nap. Remélem, ezzel vége is.

PETI Megígérem, hogy vigyázni fogok rá, mintha örökké élhetne. Meg magamra is, meg Mari nénire is, így a távolból.

MARI Igen, így a távolból. *(Mari leszedi a rendezői balon levő díszletfalról a nejlont)*
És hogy lesz ez, távházasság? Mi értelme is van ennek? Alig ismeritek egymást, vagy pont ezért?

PETI Hm... ezek szerint Magda még nem mondta...

Mari letépi az ablakos falról is a nejlont.

MARI Mit?

MAGDA Mit? De mondtam. De mit is? Mert valamit mondtam. De mit nem?

PETI Magda kijön hozzám, ideköltözik. Két héten belül. Csak fél éve várok rá.

MAGDA Igen... Ez igaz.

MARI Ez nem lehet komoly. Miért nem mondtad eddig? Ezért szálltál ki az üzletből?

PETI Magdika, ezek szerint ezt sem mondta...

MAGDA Mit ezt sem? Mi az, hogy ezt sem? Most kérted meg a kezem először, te fasz.
Pont most.

PETI Jó, a jövőnk érdekében ezt nem veszem magamra.

MARI Magdika, hogy beszélsz a vőlegényeddel? Nem szereted, ugye?

MAGDA Kezdek rosszul lenni. Lehet azért, mert ma még nem ettem.

Magda leguggol és a combjára teszi a telefont.

PETI Tehát: Mari. Kedves, leendőbeli anyósom. *(Mari hátrál)* Magda kiköltözik hozzám, elveszem feleségül, és én szeretnék gondoskodni róla. Ha majd rá tetszik szorulni, mert egyszer az is eljön, küldünk pénzt. Szerintem mindannyiunknak jót tenne egy újfajta biztonság. Én tudom, hogy Rezső is van, nagyon van... de máshogy kell hosszútávra tervezni. Ha valamiben teljesen biztos vagyok, akkor az önmagam. A mi korunkban már nagyfokú rugalmasságra van szükség és bele kell kalkulálni minden pillanatba a katasztrófát. De abból, amit most csinállok, nem tudnék eleget küldeni. Magdika sem találna szerintem itt olyasmit, amiből...

MARI Jaj, nagyon sajnálom Petikém! Hát gyere haza, éljetez itt! Mi tudunk segíteni Rezsővel!

PETI Igen, igen, tisztában vagyok vele. Hát nem megyek haza és Magda is kijön.

MARI Ó drágám, hát ha mindenkinek mennie kell... akkor... tegyük már le, könyörgöm.

PETI Mari, arról lenne szó, hogy szeretnénk itt folytatni a vállalkozást. Magdika kihozza a koporsókomódját és a gyászkakadus számot vinnénk tovább. Hamar beletanulnék, aztán akár elterjeszthetnék egész Európában. Óriási potenciál van ebben az üzletágban.

Csend.

PETI Halló.

MAGDA Igen-igen, itt vagyunk.

PETI Mari?

MARI Petikém szerintem hülye ez az ötlet, vagy nem gondolod? *Mari felveszi a telefont és belebeszél*

PETI Hát... nem. Ez egy briliáns ötlet. Gazdagok leszünk.

MARI Petikém, ez az üzlet azért Rezsőé, mi csak... hát nem tudom.

PETI Mari, az ötlet a tiéd és Magdáé. Nyilván van erről valami papír valahol, bassza meg. Tejelnék neked a szerzői jogdíjat, nem örülsz?

MARI Papír, hihíhi, az rengeteg van, igen. Rezsőnél. *(Mari leül a szekrényre)*

PETI Nálad nincs?

MARI Nincs.

PETI Akkor baszhatjuk.

MARI Petikém, szépen beszéljél, ha ennek a családnak a tagja szeretnél lenni.

PETI Igen. Elnézést.

MARI Na, jól van. De ne aggódj, majd küldök én nektek pénzt dögivel. Vagyis... még bele sem egyeztem.

MAGDA Hát anyu, mibe is kell beleegyezned?

MARI Mindenbe, nem?

MAGDA Eldöntöttem, hogy hozzá megyek Petihez. És kiköltözök hozzá. *Magda lefekszik a földre, láthatóságon belül*

PETI És hozod a koporsódat

MAGDA És viszem a koporsómat.

MARI Jaj, gyermekeim, ne őrjítsetek már meg teljesen.

MAGDA Anyu, ugye nem szeretnéd, hogy éhen haljanak az unokáid?

MARI Nem szeretném, dehogyis szeretném, miket mondasz! Sosem hagynám, hogy éhen haljanak. Jaj, de jó, hogy nincsenek.

MAGDA Anyu, Peti nagyon nehezen boldogul. Szeretem őt. Ki akarok menni hozzá, vagy belehalok a hiányába.

MARI Magdika, menjél akkor, menjél, hát ki tart vissza?

MAGDA Anyu. Én sem értek semmihez. Kint folytatjuk a bizniszt és csodás lenne, ha még a költözésem előtt el tudnánk intézni, hogy neked menjenek a jogdíjak és ne Rezső hízzon ezen is. *négykézláb az anyja elé kúszik*

MARI Hogy beszélsz te gyerek? Térjél már észhez! Ő mégiscsak az apád. Ő is. Felnevelt és kész.

MAGDA Köszí.

MARI Nincs mit.

MAGDA Most már húznék innen a francba.

MARI Csomagolj és ne is lássalak többet.

MAGDA Úgy értettem, hogy mennék innen, mert felforrt az agyvizem és éhes is vagyok.

MARI Ja, jó, akkor induljunk. Szia Petikém, nagyon örültem a csodálatos hírnek és gratulálok nektek! Szia!

PETI Csókolom Mari néni! Magda...

MAGDA Figyelj, szevasz, később felhívlak, megdöglök éhen.

PETI Hívlak én is, ha te nem.

Leteszik a telefont. Vetítés ki, fényváltás.

4.

MARI Csinálok fotókat. Rezsőnek. *lefotózza a bőröndöt, ajtós szelfi*

MAGDA Ő miért nem jött el?

MARI Talán fontosabb dolga is van nálad.

MAGDA Persze.

MARI Beállsz a képbe? *Magda hülyéskedik* Állj már meg.

MAGDA Átküldöd?

MARI Már átküldtem. Na, én eddig bírtam. Induljunk.

Csönd. Magda leül a szekrényre.

MARI Nem maradsz, vagy igen? Nem, ugye, nem? Az előbb mintha valami bajod lett volna. Éhes. Az voltál. Éhes.

MAGDA Most épp jól vagyok, úgyhogy maradnék egy kicsit. Egyedül. Itt.

MARI Azt csinálsz, amit akarsz. *(Mari leül Magda mellé)* És akkor most mi lesz? Férjhez mész? *(Megsimogatja Magda fejét)*

MAGDA Jé, erre még emlékszel. Igen, anya, irtóra szeretnék férjhez menni.

MARI Remek ötlet. Felcsinál és otthagyl, mint a többit. Pont olyan, mint a Béla volt. Mondjuk nem is baj, hogy nem ismertétek meg egymást. Még a hangszínük is hasonló. Lókötők.

MAGDA Peti nem az. Fejezd már be.

MARI Te életed, te döntésed. Pár hónap, amíg átírják rád a lakást. Azt várd meg. És takaríts ki, tiszta mocsok itt minden.

MAGDA Most nehogy elkezdjünk belemenni valami anyagiakba.

MARI Nem is az, hanem ha kiköltözöl, én biztosan nem fogok foglalkozni az itt maradt ügyeiddel. Rendezd el mindent, aztán mehetsz isten hírével.

Csönd.

MAGDA Az jutott eszembe az előbb, hogy... akár mást is mesélhetnél róla azon kívül, hogy mekkora bunkó volt.

MARI Azon kívül nincs más. Na csókollak.

Mari elmegy.

5.

Magda egyedül van a lakásban. Leveszi a nejlont a wc-ről, megtalálja a kávé és benne a nyugtatót, kiveszi és zsebre rakja. Belenéz a Teréztől kapott bőröndbe, talál benne egy borotvát. Füttyent, erre megcsörren a vezetékes telefon. Magda zsebre vágja a borotvát.

ÜZENETRÖGZÍTŐ (BÉLA HANGJA) Halló? Aki bújt, aki nem, én igen. A sípszó után nyomassz. *(sípszó)*

Magda a bőröndben talált noteszből kinézi a lakás telefonszámát és felhívja. Megcsörren a telefon.

ÜZENETRÖGZÍTŐ (BÉLA HANGJA) Halló? Aki bújt, aki nem, én igen. A sípszó után nyomassz. *(sípszó)*

MAGDA Béla. Apu... Hehehe... Apu. Egy kicsit itt maradhatok? Képzeld férjhez megyek valakihez. Állítólag hasonlít rád. *(sípszó)* Mindegy.

Magda hirtelen ötlettől vezérelve elhagyja a lakást. A fenti szomszéd cipőkopogása hallatszik, ami átúszik a következő jelenetbe.

7.

Magda hazaér, húzza be maga után a koporsó-komódot. Ledönti a komódot. Felerőszakol magára egy láthatóan kislányra való, menyasszonyi ruhát imitáló fehér ruhát. Kever magának egy koktélt és belefekszik a koporsó-komódba. Aludni próbál, de nem igazán megy neki. Ahogy szürcsöli a koktélt, lemegy a fény, fejjégp marad. Amikor lefekszik, vetítés indul.

Mindeközben tárgyanimációs vetítést látunk a Béla bőröndjében és Magda koporsókomódjában található tárgyak szereplésével. Egy álarcos fickó megjelenik és felállítja a koporsó-komódot, beleszürcsöl Magda poharába, és kimegy.

Amikor a borotva borotvál, lassan feljön a nap, az álomjelenet végére kivilágosodik. A zene átúszik a telefoncsörgésbe.

8.

Magda felébred az üzenetrögzítőre. Ugrókötelezik, miközben Mari beszél.

ÜZENETRÖGZÍTŐ (BÉLA HANGJA) Halló? Aki bújt, aki nem, én igen. A sípszó után nyomassz. *(sípszó)*

ÜZENETRÖGZÍTŐ (MARI HANGJA) Úristen, Béla, a frászt hoztad rám. Magdika... Megtaláltam a telefonkönyvben ezt a számot... Khmmm. Hehe. Ugye milyen érdekes? Mindegy is. Eszel rendesen?... Tegnap óriási sikerem volt egy hódolóm temetésén... Lángoló urnák, amikből röptükben margaréták hullanak... Mondjam tovább?... Ja, nem is érdekel? Pedig neked is jól állna... Hol van az én kis vadmacskám? Vegyek neked multibogyót?... De akkor találkozunk kellene... Hazajössz?... Vagy hol?... Soha ne felejts el enni... Még hívlak. Szia.

9.

Felhívja Petit. Peti hangja a hangfalból jön. Vetítés be, fényváltás, Magda beáll a kép közepére.

MAGDA Szia. Hiányzol.

PETI Jó reggelt.

MAGDA Én is?

PETI Mi van veled?

MAGDA Én is hiányzom?

PETI *(ásít)* Ja! Ja.

MAGDA De hiányzom?

PETI Igen, hiányzol, hiányzol, hiányzol, hiányzol, hiány-zol.

MAGDA Egész éjjel porcicákkal kergetőztem idebenn, te meg az ajtó előtt vernyákoltál észveszejtően... De nem engedtelek be.

PETI Ó, de édes. Egyáltalán nem engedted be, még az utolsó utáni pillanatban sem?

MAGDA Amikor már nagyon haldokoltál... hogy bejuthass... akkor résnyire nyitottam az ajtót... a szórkígyód vége becsusszant. Kicsit simogattam, fészülgettem, kibolháltam, aztán mentem tovább takarítani.

PETI Mmm. És én? Ott hagytam a végét az ajtóban vagy...

MAGDA Te belopakodtál a lakásba, mert nyitva felejtettem az ajtót. Nem vettelek észre.

PETI Eddig izgi. Ittál már kávét?

MAGDA Most keresek. Csak ilyen babosat találtam. Nem értem. Ezt így elrágta? Huh, terjeng itt az apaszag, kiszellőztetek.

PETI Na, és mikor határozod végre el magad? Ma? Vagy holnap? Vagy még fél év? Vagy sohasem? Magdika, döntések. Döntéseket kell hozni az életben. És aztán ki kell mondani őket. *Magda kiköpi a kávébabot, amit előtte megevett.* Én tudok döntéseket hozni, te nem tudsz döntéseket hozni, úgyhogy meg kell

tanítanom neked. Különbem nem fogsz boldogulni soha. (*Atombomba effekt*)
Vagy azt akarod, hogy örökké én döntselek meg? Akarod, ugye?

MAGDA Ledőlt a szomszéd ház.

PETI Fotózd le.

MAGDA Megvolt, mindjárt küldöm. A lakásról is küldök. Errefelé lesz a Kálvária Lakópark. A fater egyik üzlete.

PETI Melyiké?

MAGDA Jaj, hát nyilván amelyik él. A mostoha. Rezső. Átment.

PETI Abba betonozták be az alkeszt?

MAGDA Kit?

PETI A vér szerintit.

MAGDA Nem, az a szomszéd területben van. Amúgy üres az egész lakás. Semmit nem hagytak a végrehajtók. Néhány szemétkupac és a csupasz falak. Nem működő vécé, használhatatlan mosogató, vonalas telefon. Ennyi.

PETI Sajnálom. Szomorú vagy? Aztakurva. Most jött át. Gombafelhő.

MAGDA Nem, nem, hát most minek. Mármint az egyre jobban idegesít, hogy elhallgatták előlem a temetését. De ennyi. Végülis nem is ismertük egymást. Ha ő soha nem volt kíváncsi rám, engem miért érdekeljen? Nekem ez itt semmi. Amúgy meg képzeld el, tudok döntéseket hozni. Már a cuccaimat is áthoztam ide. Csak össze kell pakolni a... Mindegy.

PETI Szuper. Milyen cuccaidat?

MAGDA Hát a cuccaimat. A fontosakat.

PETI A koporsódat?

MAGDA Van számodra egy meglepetésem. *leveszi a bugyiját* Most találtam ki... Hm?

PETI Hmmm. Ez már önmagában meglepetés.

MAGDA Kíváncsi vagy, hogy mi az?

PETI Megeisz a fene.

MAGDA Mmmm... Most mennem kell. Feladom postán.

PETI Szia Magda.

Vetítés ki, fényváltás. Lecsapja a bugyit a földre.

MAGDA Jaj istenem.

Ugrókötelezik. Hátracsapja a bugyit a kötéllel.

10.

Bedobja a wc-be a bugyit, felkopog a bottal a szomszédnak, wc lehúzás. Megtalálja a kazettát a wc tartályon és a diafilmet, amit kihúz belőle. Ahogy hozzáér a kazettához, megszólal Béla.

BÉLA Képzeld el, hogy valakit az egyik pillanatban megunt tárgyként eldobsz, majd a következő pillanatban ő lesz az, akit egész életedben gyászolni fogsz. Gondolnád, hogy bárki, akit unsz, gyűlölsz, lenézel, megvetsz, nem értesz meg, észrevétlenül a legföltettebb kincseddé válhat? Gondolnád, hogy teljesen tehetetlen vagy? Hogy minden, ami egykor a tied volt, biztos léptekkel távolodik tőled és... Minden, amit most ebben a pillanatban - ahogy itt ülsz a székedben -, minden, amit most fontosnak tartasz, egy pillanat alatt köddé válhat? És most nem betegségre, természeti katasztrófára, öngyilkos merénylőre, háborúra, rezsimbeli színváltásra, munkahely elvesztésére, totális gazdasági csődre, válásra gondolok. Vagy a halálra. Bár arra igen. De inkább, amikor semmi sem történik és mégis érzed, hogy az elmúlt percekben minden összetört. Sejttem, hogy ez egy végállapot marad. Innentől fogva küldetésemmé válik, hogy bebizonyítsam az ellenkezőjét. Harcolni fogok a boldogságomért, esetleg mások boldogságáért is, a sikereimért, pénzért, épületekért, ruhákért, ételért, az igazamért, mások igazáért kevésbé, állatokért, beteljesülésért, talán valami gyerekért, bár inkább a magányomért. És soha nem foglak elfelejteni.

MAGDA Jaj ne! Hagyjatok a francba békén. Apu, ezzel nagyon elkéstél. Köszí a lakást de...

Wc-lehúzás hang.

Felkapja a bőröndöt és elviharzik.

Három telefoncsörgés.

11.

Mari megérkezik Magda lakásába. Nagyon kicsípte magát, kellemesen néz ki. Láthatóan feszült. Összerugdossa a szemétkupacot, hogy formája legyen. Belenéz a komódba, ott van-e Magda.

MARI *(imádkozva)* Magabiztos vagyok, erős vagyok, szép vagyok, vonzó vagyok, vidám vagyok, könnyed vagyok.

MARI *(telefonál)* Feljössz a metróból, háttal áll neked az óra. Szemben találsz egy lépcsőt. Gyere fel, majd egyenesen át a kereszteződésen és fordulj jobbra. Abban az utcában csupa átjáróház lesz. A harmadikon sétálj keresztül. Egy sikátorba érsz. Vágj át rajta. Csak egy irányba tudsz, a másik zsák. Az utcácska végén a hatemeletes ház lesz az. Csörgess meg, ha itt vagy, lemegyek érted. Ne hozz semmit, te vagy az ajándék.

Bemutat a szembe szomszédnak, majd becsukja az ablakot.

MARI Mi van, harminc éve leselkedsz, te keselyű? *(Kidobja a maradék nejlont és becsukja)*

Marinak megcsörren a mobilja (harang).

MARI Eltévedtél mi? Hehehe... Ja, nyitva? Akkor gyere fel a hatodikra... Az nincs... *(nevet, leteszi)* Édesem. *(félrerúgja Magda ugrókötelét)*

Gábor bekopog. Egymásra csúsztatják a kezeiket, Gáboré van felül.

MARI Szia, te drága.

GÁBOR Szia, te drága.

Csönd.

MARI Olyan sebes vagy mindig. *(megsimogatja az arcát)* Mit hoztál?

GÁBOR Csomagot a szomszéd utcába... Neked valami mást.

Gábor leül. Vár. Legyengültnek tűnik. Mari arcát vizslatja.

MARI Kérsz egy pohár vizet?

GÁBOR Nem is tudom így elmondani, hogy mire lenne szükségem.

MARI Ül le, érezd otthon magad, tapints meg mindent. *(hosszú ölelés és szájrampuszi)*

GÁBOR Szép.

MARI Köszönöm.

Gábor körbenéz, majd leül a szekrényre.

MARI Rosszul vagy?

GÁBOR Nem. Mikor jön haza a kislányod?

MARI Csak esténként jön vissza. Kifigyeltem. Egész nap villamosozik. Hát istenem. Nem teljesen normális, de mégiscsak az enyém. Nem az ő hibája, zabigyerek, azért lett ilyen. Nagyon vártalak. Bárcsak most több időnk lenne.

GÁBOR Kezdek megéhezni.

MARI Azért hoztalak fel Gábor, hogy valami itt maradjon belőled. Az illatod, az ujjlenyomatod a bútorokon. Hogy érezze a lányom, itt járt egy férfi. Hús, izom, csont, verejték, haj, fogak, szemek, ölelés. Egy fiatal lány nem lehet magányos. Azt nem lehet értelmezni. Érezd otthon magad, tapints meg mindent.

GÁBOR Inkább nézlek.

MARI *Odamegy Gáborhoz és valami erotikát kezdeményez*

Kislánynak még annyira édes volt. *átmegy a rezsóhoz kávé készíteni, de belemerül a sztorizásba* Neked biztos nagyon tetszett volna. Igazi kis vadmacska. Bár a játékait nem találtam valami vonzónak. Szerzett magának egy szobrot, kisminkelte és minden nap új ruhát adott rá. Pont úgy nézett ki a szobor, mint Kádár... de mi is volt a neve? Valami *A tékozló fiú*, vagy nem... *(Gábor elindul, végigsimítja a falat, odaáll Mari mögé, átveszi a kávéfőzést)* Hetente kétszer pedig összeházasodott vele. Összehívta a barátait és lakodalmat csaptak, még megvan valahol a menyasszonyi ruhája. A szobor lábához meg katicákat, szarvasbogarakat, legyeket és csigákat temetett. Néha egy-egy macskát. Aztán saját magának is gyártott egy kis koporsót és azt

játszották a barátaival, hogy ő belefekszik, azok meg odajárulnak és rimánkodnak, hogy jaj szegény, meghalt, pedig hogy szeretik és milyen jó lenne, ha feltámadna, mi mindent megtennének érte... Amiket szoktunk ilyenkor mondani. Aztán röhögve kiugrott a koporsóból. Végül is azt hiszem, ebből jött az ötletem, hogy valami temetésféléken kellene dolgozni. Olyan bájos volt. És vonzó. Éreztem, hogy ebből többet ki lehet hozni.

GÁBOR Értem. Vonzó volt.

MARI Az vagy. *átöleli hátulról Gábort*

GÁBOR Mióta nem dolgoztok együtt?

Szünet.

MARI A lángoló margarétásat már nem együtt találtuk ki. Elmeséljem az elsőt? Vörös bársonypárnán volt egy kicsi fekete koporsócska, nyitva. A lányom csak annyit mondott, hogy becsukom ezt a koporsót, és bezárom vele a világ szomorúságát. És akkor én egy fehér selyem kendőt végig húzok rajta, kinyitjuk és kirepül egy sárgafülű gyászkakadu. Magda pedig édes kislányhangon azt mondja: „Szabaddá eresztelek benneteket, hogy fekete tollam fehérre váljék.” Ez működött, még ma is működne, bármikor működik. Könnytenger, pénzfürdő. Néhány hete lépett ki. Nem jutott azóta messzire. Rezső, a mostohaapja, próbálná őt segíteni, elhelyezni valahová, de nem engedi. Megőrült ez a gyerek.

GÁBOR Hogy kell elmenni vécére?

MARI Elfelejtettem.

GÁBOR Sajnos muszáj.

MARI Pisilj a mosogatóba.

GÁBOR Megoldom.

Cseng a vonalas telefon, majd bekapcsol az üzenetrögzítő.

ÜZENETRÖGZÍTŐ (MAGDA HANGJA) A sípszó után hagyj üzenetet, ha még visszajövök ide, egy perc, egy óra vagy esetleg negyvenöt év múlva, meghallgatom. *sípszó*

ÜZENETRÖGZÍTŐ (REZSŐ HANGJA) Kicsi Magdikám. Jól vagy, csillagom? *Mari belenéz a telefonszekrénybe* Anyádnál láttam fotókat. Nagyon... más, mint itthon... ugye? Vigyázz magadra, lehetnek ott egerek. Patkányok... *Mari leül* Berendezkedtél már? A fotón nem igazán látszik semmi, Marinak sikerült az ajtófélfát lekapnia. Ha nem haragszol, nem megyek fel oda mostanában, mert... inkább nem jössz haza kislányom? Mégiscsak kényelmesebb itt, nem? Ha bármire szükséged van, megoldom. *(szünet)* Na. Az apád vagyok. Ő csak a... *Gábor Mari mellé ül* Ő is az apád... volt... de... Gyere haza, néhány napig itthon vagyok. Szia.

Lemerül az üzenetrögzítőben az elem.

MARI Ez a férjem volt. A Rezső.

GÁBOR Ezt neked hoztam. *tenyerére írt szöveget mutat*

MARI “Semmim sincs. Az egyetlen veszténivalóm te lettél. Annyit kérek, becsüld ezt meg és bízz bennem. Amióta először megláttalak, valami azt súgja nekem, hogy te fogod visszaadni az életemet.”

Mari Gábor tenyerébe hajtja a homlokát

MARI Lemerült az elem. Van nálad?

GÁBOR Elem?

MARI Az.

GÁBOR A zsebemben. Kiveszed?

Mari odanyújtja a kezét.

GÁBOR *(Fojtogatásból lassúzás)* A támadó csuklójára kulcsolod a kezed, a másikkal a könyökét előretolod, így. Ellenállhatatlan fájdalom vesz erőt rajta. Esetleg ránézel így, ahogy most rám, és elolvad.

Táncolnak. Rockyznak.

MARI Emlékszel még, mire tanítottalak?

GÁBOR Persze. Vigyázzak magamra.

- MARI** Elfelejtetted.
- GÁBOR** Dehogyan: Ha esik, aláhajtom a fejem a cseppeknek. Így megtisztul a tarkóm a félelemtől. *Mari megharapja Gábor ujját.*
- MARI** Ha nagyon fúj a szél, csukd be a szemed és a szád. Emeld magasra az állad. Zárt arcodat tartsd oda az orkánnak. Bőröd megkeményedik. Megacélosodsz. *Gábor ráfúj Mari arcára*
- GÁBOR** Ha nagyon szép lánnyal találkozom, azt csinálom, amit akarok. *Kidőlnek és megtartják egymást*
- MARI** Nem. Ha csúnya lánnyal találkozol, beszélj vele sokáig és utána csinálj, amit akarsz.
- GÁBOR** Legbensőbb érzéseimet csak akkor adom tudtára másik emberi lénynek, ha már elég erős vagyok a magányhoz. *lassúzás*
- MARI** Hát... Nem ezt mondtam, de így is jó. Ne legyél majd gyáva.
- GÁBOR** Lelépek, mielőtt árulóvá válnék és nem félek attól, akit elárultam volna. Hálát adok neki, amiért a létezése lehetőséget adott nekem a változásra. Ez milyen igaz.

Gábornak bepittyog a telefonja. Szívhang csörgés.

Indulnom kell. A csomag.

MARI Én is mindjárt indulok a fellépésre. Kár, hogy már menned kell.

GÁBOR Gyermekkoromban még berepülő pilóta szerettem volna lenni.

MARI Hova akartál berepülni?

GÁBOR Sose jöttem rá. Indulok.

MARI Szia.

Gábor elmegy.

12.

Mari Rezsőt hívja telefonon, headsettel beszél, közben izgatottan sminkel és átöltözik. Rezső arcát látjuk a vetítésen.

MARI Call Rezső. *(Mari bekapcsolja a headsetet, erre indul a vetítés és fényváltás-hátsó fal ki)* Szia édesem. *(három fekvőtámasz, 1 nyújtás, thai chi gerincnyújtás)* El kell adni ezt a lakást. Ez nem tűzfal, jóval többet érhet, mint gondoltuk. Magdika jól van, nagyon. Nem, egyáltalán nem beszél róla. Terólad beszélt nagyon sokat, nagyon-nagyon hiányzol neki. Pont lemerült az üzenetrögzítőben az elem, amikor fel akarta venni. Most indult el egy állásinterjúra. Igen, oda. *(kar, ujjak, fejkörzés)* Ja, akkor nem tudom. Gondolom. Mikorra kell választ adnia? Szóltál nekik? De meg ne tudja, olyan hisztis mostanában. Jaj, nagyon szépen rendbe hozta, csili-vili az egész, lányos, jó hangulatú. *(leül, előveszi a fejet és a parókát és elkezdi fésülni. A parókafej arca a nézők felé van)* Örülök, de azért adjuk el, amint lehet. Nem kell valakinek? Jó, nem olyan nagy, de azért... Valaki csak átvinné tőletek... Kicsi, és? De jön fel ez a környék! Nem tudom, elintézed. Jöjjön fel jobban. Elintézed. És itt lesz a szomszédban a Kálvária is. Van itt egy lakásunk. Lakásod. Magdikáé, de eladjuk, és akkor a miénk. Vagyis veszünk neki máshol. Vagy terjedjen idáig a lakópark, mittudomén, elintézed. Mi? Dehogyan, hogy gondolhatsz erre? Ő is tudja, hogy baleset volt. *(belemerevedik a mozdulatba)* Belesett az a szerencsétlen. Jaj, na indulnom kell, fellépésem lesz. Tegnap óriási siker volt. Igen, a lángoló margarétás. Zabálták. Nem, ma nem azt csinálom... Tessék? Tényleg? Jaj, de jó, nagyon örülök! Akkor ott találkozunk mindjárt! Itt a szomszéd utcában, a téren, igen. Rohanok, csókollak. *(kikapcsolja a headsetet, vetítés ki)*

Bebeszel.

MARI Lenin alumínium mauzóleumának milleneumi lelinóleumozása.

13.

Magda hazaér, kezében van a diavetítő, bőrönd a hóna alatt.

MAGDA Hogy jutottál be?

MARI *röhög* Az ügyvédnö adott kulcsot.

MAGDA Érdekes. És... Valamit muszáj megkérdeznem.

MARI Nem érek rá.

MAGDA De én most akarom...

MARI Kislányom, itt vártalak, enni is hoztam.

MAGDA Apu tényleg soha...

MARI Milyen apu, hagyjál a picsába békén hülyegyerek. Rohannom kell, fellépésem lesz. Csókollak.

14.

Magda a bőröndöt leteszi az ajtó mellé. A vetítőt a komódra állítja. Végigszagolja Gábor kezének a nyomát. Lassan lemegy a fény a hátsó falról és a rendezői balról. Telefonál a futárszolgálatnak.

MAGDA Szeretnék rendelni egy futárt. Csalitos köz 1. Kovács Magdolna. Egy bőröndöt kellene elvinni. A pontos címet majd személyesen.

A szaglás nyomán eljut a kazettához. Amikor a szájába veszi a kazettát, akkor indul a vetítés és a hang.

BÉLA Mari, annyira gyűlöllek, hogy nem tudlak kiverni a fejből. Megszabadultatok tőlem. Máglyára a szerencsétlenekkel. Nem ismeritek ti a kitarás mélységeit. Magdikát is így neveled? Komolyan azt hiszitek, hogy eltörölhető a múlt?...

Mari, ha esetleg felgyújtom magam a házatok előtt, akkor megengedtétek volna, hogy lássam felnőni a lányomat?...

Én még a zuhanásnak is ritmust adtam. Ez az igazi költészet...

Magdika, ma délután meglestelek a házatok előtt. Olyan gyönyörű vagy, mint amilyennek álmodtalak, mielőtt megszülettél. Ha esetleg megengedik, látogass meg valamikor. Most már talán lehet, ennyi év után. Csalitos köz 1, hatodik emelet 3...

Az utolsó diakép beakad, Magda meggyújtja a szalagot. Ahogy ég a szalag, feljön a fény.

15.

Kopognak az ajtón.

MAGDA Szia. Postás?

GÁBOR Futár... de igen.

MAGDA Fáradj beljebb. Ne haragudj, csak olyan furcsa, hogy ilyen gyorsan...

GÁBOR Én voltam a legközelebb. Van egy ilyen alkalmazás. Mindig látják egy térképen, hogy körülbelül hol mozgok.

MAGDA Nagyon érdekes. És beengedtek a kapun? Honnan tudtad az emeletet?

GÁBOR Figyeltem a hangokat.

MAGDA Aha. Milyen ügyes vagy! Akkor most találd ki, hogy mit kell elvinned és hova.

Gábor körbenéz, meglátja a bőröndöt a koporsó előtt.

GÁBOR Szép. Emlék?

MAGDA Mondjuk vidd Csepelre, ott még nem voltam.

GÁBOR Nekem is volt egy ilyen. Egy állomáson felejtettem, ahova azóta sem találok vissza.

MAGDA Én semmit nem tudok ott felejtteni sehol. Hozzám tapadnak a tárgyak. Ez is. *(megfogja Magda a bőröndöt)* Pedig lekefélttem többször a fogantyúját, de így is.

GÁBOR Csepel. Az merre is van?

MAGDA Nem tudsz tájékozódni?

GÁBOR De, csak... Mi a pontos cím?

MAGDA Azt nem tudom. De ha adok sok pénzt, leteszed, ahova kérem?

GÁBOR Mit tettél bele?

MAGDA Tudod mit, dobd bele a Dunába. *(ledobja a bőröndöt)* Nekem az is elég.

Bekapcsol az üzenetrögzítő.

ÜZENETRÖGZÍTŐ (MAGDA HANGJA) A sípszó után hagyj üzenetet, ha még visszajövök ide... *(sípszó)*

ÜZENETRÖGZÍTŐ (MARI HANGJA) Magdika, vedd fel, nagyon nagy baj van.

MAGDA Jaj.

GÁBOR Jaj.

MAGDA Ugye milyen csinos hangja van?

ÜZENETRÖGZÍTŐ (MARI HANGJA) Ideges vagyok valamiért. Hiányzol. Mindjárt kezdődik a show... Itt vagyunk a szomszéd utcában, a téren, lejöhetnél megnézni. Úgy izgulok! Jaj, mennem kell, adom Rezsőt...

ÜZENETRÖGZÍTŐ (REZSŐ HANGJA) *(Magda flörtölve odamegy Gáborhoz)* Magdika, gyere le megnézni a műsort, jó? Várj, egy pillanat, kicsit arrébb megyek, nagyon hangos a nyitány. Anyád annyira szép. Olyan gyönyörű számot talált ki. Tudom, hogy otthon vagy. Jól esne neki, ha megnéznéd, ha már nélküled kell fellépnie. Ma egész nap az édes kis hangod járt a fejemben, ahogy mondtad mindig kislányként: "Szabaddá eresztelek benneteket, hogy fekete tollam fehérre váljék." Engem ez mindig annyira megérintett. Nem hívtál vissza... Lehet, hogy nem kaptad meg az üzenetemet? Mari említette, hogy kezdted belakni a teret. Kérlek, tényleg ne haragudj meg rám, de nem szeretnék felmenni oda. *(szünet)* Unsz? Felnőttél. Így megy ez. *(szünet)* Jól van, nem nyomasztalak tovább. Mindjárt utazom Zürichbe. A szilvásvárad Jani bácsira emlékszel? Most kezd beszélni, meghallgatod?

BÁCSI *(Magda lassan a rendezői balon levő díszletfal felé húzza Gábort és a szöveg végén kikapcsolja a falban elrejtett másik üzenetrögzítő telefon)* A mai nap ékes bizonyítéka a jövőbe vetett bizalomnak. Lassan elérjük a megváltás

pillanatát. Hol a gyógyszerem? Járom az országot, földön, vízen, levegőben és tudjuk, amit tudok. Mi vagyunk a mi jobb kezünk, mindegy is, hogy meddig és kinek kell ez. Lényeg az, hogy rendben vagyunk, nem éheznek, mindenki egészséges a családban, gyarapodunk, nődögélünk széltében, hosszában, amíg a halál föl nem nyergel. Fess férfiak és termékeny istennők hazája a földünk, a bizalom mezeje, évtizedek lemaradását hozzuk most be és izgalomtól remegő kézzel írjuk a jövő enciklopédiáját. Magyarászó vérebeink már most kezdhettek készülni a...

MAGDA Jaj, menjetek már a picsába. *(leteszi a telefont)* Ugye milyen csinos hangja van?

GÁBOR Csepel. Duna. Indulnék.

MAGDA Bárhol jó lesz. A végállomás ugyanaz.

GÁBOR Kiengedsz?

MAGDA Ó, ez egy trükkös hely. Én először három napig nem tudtam kimenni, se aludni. Kikapcsolódni azóta is csak a villamoson tudok. Zötyögök végállomástól végállomásig, az valahogy elringat. Biztos a falakban van itt valami. Te hiszel az ilyesmiben? Az emlékek erejében? Érezzük, ami itt történt és ezért nem tudunk kijutni. Ne aggódj, mindjárt elmúlik. Amúgy meg látszik, hogy fel vagy vértézve az életre. Jó erős vagy, szép, van arcsszőröd és beszédes a tekinteted. Megvárjuk, amíg elterelődik a figyelmünk.

GÁBOR Ki tudok menni.

16.

Valaki kívülről lenyomja a bejárati ajtó kilincset. Majd kulccsal próbálkozik. Kulcscsörgés, szentségelés.

MAGDA Ez az anyám lesz. Vigyázz, torpedó.

Magda beengedi Marit, aki még mindig fellépő ruhában van, talpig sminkben. Nézik egymást. Marit nézik hosszan. Mari meg Gábort. Aztán mindkét nő Gábort.

GÁBOR Hogy kerültem ide?

MAGDA Anyu.

MARI Én is ezt kérdezném. Van itt szavam?

MAGDA Ti ismeritek egymást?

MARI Ülünk le. *(leül)*

GÁBOR Én akkor most már mennék.

MAGDA Persze... Most nyitva.

Gábor kimegy, de otthagyja a bőröndöt.

MAGDA Kérsz egy pohár vizet?

MARI Nem.

MAGDA Rosszul vagy?

MARI Nem, csak megvisel az élet. *(iszik)*

MAGDA Hogy mersz még idejönni? *Magda ad egy pohár vizet Marinak*

Mari nem válaszol. Csönd.

MAGDA Kérdeztem valamit.

MARI Nem értem. Miért hogy merek? Még hogy én mit merek? Hiszen én... itt... Te... Ez a lakás. Ez a... Még mindig nem takarítottál ki. *lassan odanyújtja a poharat Magdának*

GÁBOR *(visszajön)* Itt felejtettem a bőröndömet. Bőröndödet. *megfogja a bőröndöt*

MARI Ti meddig voltatok itt együtt?
MAGDA Nem értem, mit keres maga még itt.
GÁBOR Megszomjaztam. Kérhetek egy pohár vizet?

*Magda elindul a koporsókomód felé, megbotlik és felnyomja a szívószálat az inyébe.
Kergetőznek.*

MARI Felsértetted.

MAGDA Nem sértettem fel.

MARI De felsértetted.

GÁBOR Akkor be kell kötözni.

MARI Fertőtleníteni kell a sebet.

MAGDA Nincs seb.

MARI Fogd be a szád. Nem akarom, hogy meghalj.

GÁBOR *(sóhajt: "Úristen")* Lehet, hogy elindulok.

MARI Micsoda?

GÁBOR Elindulok.

MARI Miért van nálad a bőrönd? Ideköltözöl?

GÁBOR Isten ments!

MAGDA Hagyd békén. Ő csak... Ti ismeritek egymást?

MARI Miért van nálad a bőrönd?

GÁBOR Csak a munkámat végzem itt.

MARI Ez most valami célzás volt?

GÁBOR Tényleg elmegyek.

MAGDA Menjetek mind a ketten.

Csend

GÁBOR Csomagért jöttem, ez a szakmám.

MARI Milyen csomagért? (*Magdának*) És miért pont őt hívtad?

MAGDA Nem tudtam, hogy őt hívom! Csak felhívtam valami diszpécser!

MARI És milyen csomag?

GÁBOR Ez a bőrönd.

MAGDA Add ide! (*odaadja*)

MARI Add ide!

MAGDA Semmi. Üres. Csak egy kurva bőrönd.

MARI Mutasd. (*kinyitja és kirázza a bőröndöt, kihullanak belőle Béla ruhái*)
Kislányom, te megbolondultál. (*nézegeti a rongyokat*)

MAGDA Nem én egyedül.

MARI Az élők az élőké, a holtak az enyéim... Most már úgylis hiába... Nem vagy éhes? *A bőröndbe meredve*

MAGDA Nekem a múltam a jelenem.

MARI Hahaha. Jaj, kis hülye. Semmit sem tudsz. Inkább dolgozz, különben éhen halsz, mint az apád.

MAGDA Mit beszélsz? Dehát baleset...

MARI Igen, baleset volt, csak már kurvára elegendem van. Menjünk.

GÁBOR *megfogja Mari arcát, megsimogatja az arcát* Mari. Állj meg. Gyere ide. Ne félj, gyere ide. Nincsen semmi baj. Jó? Elhiszed, hogy nincsen semmi baj? Így nem szabad beszélni. Biztos, hogy így akarsz elmenni innen?

MARI Nem érdekel. Na, jó... Megvársz, ugye? Kérlek várj meg.

GÁBOR Persze. Lemegyek a kapu elé.

MARI Ne, kérlek ne menj le. Itt várj meg légszíves.

GÁBOR Itt leszek az ajtóban.

Mari visszamegy a lakásba.

MAGDA Mit akarsz?

MARI Magdika... kislányom... Hadd nézzem a sebedet. *ajtóban áll*

MAGDA Menj innen.

MARI Ne haragudj rám... olyan ideges leszek, ha ide kell jönnöm... *lassan Magdához megy*

MAGDA Azt elhiszem.

Csend.

MARI Kislányom, nagyon nehéz az életem. *leguggol Magdához* Próbálj megértőbb lenni az édesanyáddal. *Benéz Gábor*

MAGDA Próbálj meg kimenni az ajtón. *Magda megsimogatja Mari arcát*

MARI Jó. *Sötét. Elindul a vetítés. Mari előveszi a lavórt.*

17.

Álom-jelenet. Magda a lavórba ül, Mari mosdatja.

Absztrakt vetítést látunk. Néhány kép megjelenésekor Mari, Magda és Gábor reagálnak a látottakra.

(Montázszerű, szürreális, kaleidoszkóp-szerűen összerakott animációk. A képi alapanyagot archiv jellegű fotók jelentik, amin Rezső, Béla és Mari láthatóak még fiatalon, az előző rendszerben. A diavetítés alatt látott családi fotók, a szocialista rendszert idéző képek és a Mari-Magda bűvész showműsorok képkockái keverednek egymással.)

-Kép Mari terhességéről: Magda odamutat a hasára;

-Kép a kis Magda egyéves születésnapjáról: Mari odamutat, Magda beledugja a tortába az ujját, itt már Magda a lavórban van, Mari guggol;

-Kép Kis Magdáról és Mariról: Mari átadja a parókát a lavórban ülő Magdának;

-Közben hangbejátszás hallatszik. A szilvásváradi Jani bácsi szövege Magda hangján. Amikor a szöveg a „...a jövő enciklopédiáját”-hoz ér: Gábor bejön a színpadra és beleül a bőröndbe;

-Kép Mariról, Rezsőről és Béláról egymás mellett: Gábor megsimogatja Mari fejének az árnyékát, Mari pedig mosdatja Magdát;

-Kép egy szoboravatásról: Amikor a kendő felemelkedik a képen, Mari és Magda a színpadon elengedik egymás kezét. A vetített képen madarak repülnek ki a szoborból.

MAGDA (VAGY HANGBEJÁTSZÁS) A mai nap ékes bizonyítéka a jövőbe vetett bizalomnak. Lassan elérjük a megváltás pillanatát. Hol a gyógyszerem? Járom az országot, földön, vízen, levegőben és tudjuk, amit tudok. Mi vagyunk a mi jobb kezünk, mindegy is, hogy meddig és kinek kell ez. Lényeg az, hogy rendben vagyunk, nem éheznek, mindenki egészséges a családban, gyarapodunk, nődögélünk széltében, hosszában, amíg a halál föl nem nyergel. Fess férfiak és termékeny istennők hazája a földünk, a bizalom mezeje, évtizedek lemaradását hozzuk most be és izgalomtól remegő kézzel írjuk a jövő enciklopédiáját. Gagyarászó vérebeink már most kezhetnek készülni a...

18.

Mari kilép az álmjelenetből. Magda a lavórban marad. Mari behúzza Magda körül a függönyt. Besüt a hold, ahogy húzza a függönyt. A vetítés még bent van. Szimbolikusan külön térbe kerülnek. Magda árnyéka látszódik a függönyön, ahogy mosakszik.

Mari a lefektetett szekrényen áll. Gábor lefejt Mariról a kabátját. Fényváltás. Elkezd lehúzni a cipzárját.

MARI Mondjál már valamit.

GÁBOR Üstökös.

MARI Sajnálom, hogy belekeveredtél.

GÁBOR Én nem. Ez is hozzád tartozik.

MARI Mi? Ja, igen.

MARI Soha nem gondoltam volna, hogy tőled tanulok meg szeretni. *Gábor leemeli Marit a szekrényről.*

GÁBOR Nem volt szándékos. Amúgy nagyon szívesen.

MARI Most kellene egy jó trükk. Hogy eltűnjek a Föld színéről.

Mari végigsimítja Gábor testét.

MARI Eszembe jutott egy szám. Vegyél fel egy öltönyt, kérlek. Ez milyen jó. Úgy nézel ki, mint egy diploma és egy biztonsági őr keresztje... keveréke. Ott állsz az emlékmű avatáson.

GÁBOR Nyújtsd előre a karjaidat. Ezt neked hoztam. *Gábor rákattintja a hüvelykujj bilincset Mari ujjaira.*

Gábor lefekszik a szekrényre. Mari mellé ül.

MARI Erről még sosem beszéltünk. Te hiszel?

GÁBOR Nem.

MARI Én igen. Én már nagyon. Mindig úgy sajnálom a népet ezeken az ünnepélyeken. Előtte nem győzők gyónni. De hát kell a pénz. Olyan önhittek az emberek. Én meg olyan kis buta vagyok. De ebből legalább meg lehet élni. Ez is életosztón, nem? Hogy kiaknázom a képességeimet. Az élet pedig Istentől van. Érted a logikámat? Nehéz ám hinni. Még nekem is. De nélküle már nem élnék. Én felírnám a gyónást receptre.

GÁBOR Marikám. Komoly nő vagy, rögtön éreztem, amikor megláttalak.

MARI *odafekszik Gábor mellé* Nem bírom... Nem bírtam azt a büzt. Bélának már a házasságunk vége felé a bőréből is acetonszag áradt. Szerintem Magdika üvöltése miatt kezdett inni...

GÁBOR Ezt mondjuk el tudom képzelni. *Gábor mint nőt simogatja Marit.*

MARI Magdikának azt hazudtuk, hogy már a születése előtt elhagyott minket az apja. Hogy egy kókler volt, nem kellett neki gyerek. Hogy sosem volt rá kíváncsi. Ez persze egyáltalán nem igaz. Rezső találta ki, hogy ne Béla legyen a minta... Hát... igen... végül is, ez is egy nézőpont. Drága Rezső természetlen, úgyhogy

nagyon örült nekünk. Az ő ötlete volt, hogy tagadjuk el Magdától azt a két évet, amit együtt... Itt éltünk... Itt éltünk, együtt hárman és nem szabadott volna elmennem. Nagyon egyedül éreztem magam. És most fogta magát és éhen halt. Megalázó. Mondjuk azért csak lett belőle egy lakás Magdikának. Legalább nem Rezsőtől kapja, valahogy örülök ennek. Ki tudja, mi lesz még itt, úgy fordulnak a napjaim, mint a szél.

GÁBOR Éhen halt... Nem baleset volt? *Gábor abbahagyja a simogatást.*

MARI Váltsunk témát. Gyakoroljunk valamit.

GÁBOR Kicsit most ne.

Körülbelül eddigre kerül le Mariról a bilincs.

Mari feláll és átmegy a túloldalra.

MARI Szeretném visszaforgatni az időt. Mondjuk ma reggel van. Együtt vagyunk. Reggelizünk egy tóparton. És mesélsz nekem valami szépet.

GÁBOR Diófákra akarok gondolni. És egy hintára. Lógok fejjel lefelé egy faágról. Az anyám áll a kapuban, vár valakit. Hiába. Annyi idős, mint én most. A húgom pedig hintázik. Csönd van. A kutyáink kutatják az avart körülöttünk. Ősz van. Az egyik kutya körmét megtaláljuk a földön. Nem fájlalja. Szégyenlősen néz ránk. Mindig szégyenlős. Gina. A félénk vadállat.

Szünet.

A húgom kiszalad az utcára, csak a csattanásra emlékszem.

A húgomat tanítom leugrani a garázs tetejéről. Ügyesebb, mint a haverjaim. Büszke vagyok rá. Erre a büszkeségre akarok emlékezni.

MARI Ez szép. Legyen még egy.

GÁBOR Akkor az az üresség, amit most érzek. Veled jó lenni, de... Csak a létezésért szeretnék élni.

Csönd.

MARI *Mari előveszi a lábost és a grízt. De baleset volt, csak nem mertem megmondani. beleönti a grízt a lábosba* Beleesett Rezső új lakóparkjának a friss betonajzatába és elsüllyedt. A lába a felszínen maradt, úgy találták meg.

GÁBOR Húha.

MARI Beleesett az a szerencsétlen.

Gábor telefonja csörög, felveszi.

GÁBOR Helló... igen, igen... nem, nem... Kicsit parkoló pályára tettem magam, amíg átgondolom, hogyan tovább.

Gábor elindul kifelé.

GÁBOR Kizárt. Nem megyek vissza oda. Talán soha. Nagyon jó itt, sok a beton, szinte bárhova le lehet ülni. Csak vigyázni kell, nehogy eltüntessenek, amíg pislogsz egyet...

MARI *(dühöng)* A földdel kellene egyenlővé tenni az egészet.

Gábor visszajön.

MARI Visszajöttél.

GÁBOR Telefonálni mentem ki. Azt hitted, nem jövök vissza?

MARI Nem, nem, csak... de, de, azt hittem.

GÁBOR Mire készülünk?

MARI Tejbegríz. Ne vegyek valami üdítőt vagy bort?

GÁBOR Ne.

MARI De azért csak kéne. Leszaladok a boltba.

GÁBOR Maradj, majd én.

MARI Szeretnék levegőzni egyet.

GÁBOR Nyitva van az ablak.

MARI

Nem bírok itt maradni. *(Kimegy.)*

19.

Gábor elviszi a bőröndöt és gyorsan kimegy az ajtón.

Magda elhúzza a függönyt és előrepattog az ugrókötéllal. Fényváltás (kimegy a hold, feljön a nap, majd kivilágosodik). Magda leteszi a telefont a kád szélére és megnyomja - vetítés indul.

Magda és Peti telefonon beszélnek. A vetítésen Peti arcát látjuk.

PETI Szia. Baj van?

MAGDA Á, nincs, csak kiszöktek az idegeim a testemből.

PETI Merthogy?

MAGDA Itt volt az anyám... pont összefutott a futárral, akivel el akartam vitetni apámat. Mármint a cuccait. Kidobok mindent. Találtam kazettákat a vécében... és diaképeket... Apám hagyott üzeneteket...

PETI Ne csússz bele drága. Inkább gyere... á, már mindegy, mindegy, mindegy...

MAGDA Azt is lehet, hogy hazajössz és segítesz eladni, jó? Kezdek beépülni a lakásba. Valamelyik éjjel azt álmodtam, hogy motorozok az óceánparton és üldözőbe vesz egy óriási Coca-Colának öltözött nem is tudom... valami katonaszerű izé... tőri tanár. Elkapott. Csak a csattanásra emlékszem. Figyelsz?

PETI Hát éppen pakolászok, de persze, mondjad.

MAGDA Elég jó pasi.

PETI A tanár?

MAGDA A futár, akivel elvittem a bőröndöt. Meg sem kérdeztem a nevét?

PETI Aha.

MAGDA És eszembe jutott, hogy valami házgyárban dolgozott, ott jöttek össze anyámmal. Állítólag. Azt hiszem Dunaújvárosban.

PETI A futár?

MAGDA Az apám! És Rezső volt a főnökük. Nem tudom... és ez a baleset...

PETI Na, ez nagyon gáz. Mi a tököm az a házgyár?

MAGDA A panelokat ott rakták össze. Ami most a lakópark. *Magda visszaül a kádba*
Ügyes ez a Rezső, mi? A gyár tönkrement, ő most mégis milliomos.

PETI Bár én lennék ilyen ügyes.

MAGDA Elmondhatom, mi van a kazettán?

PETI Ne haragudj, de most inkább ne.

MAGDA *leveszi a parókat* Nagyon hiányzol.

PETI Gyönyörű vagy. Te vagy a legjobb csaj a világon. Büszkeséggel tölt el, hogy egy ilyen jó csajt vártam hiába.

MAGDA Megyek nemsokára, megígérem, csak könyörgöm, gyere haza és segíts! Az volt a kazettán, hogy szeretett.

PETI Kicsit elfáradtunk, szerintem.

MAGDA Tessék?

PETI Barátok vagyunk?

MAGDA Tessék?

PETI Semmi.

MAGDA Tessék? Van valakid?

PETI Nincs senkim, csak ennek már régóta semmi értelme. Ne mondd, hogy nem érezted.

MAGDA Ki az? Magyar?

PETI Nem. Most mennem kell. Dolgozni kell mennem. Majd hívlak. *vetítés ki*

MAGDA Mi a franc? Hallasz? Peti! Hallod? Itt vagy még? *megcsörren az üzenetrögzít*
A kurva életbe!

ÜZENETRÖGZÍTŐ (MAGDA HANGJA) A sípszó után mindegy. *(sípszó)*

ÜZENETRÖGZÍTŐ (REZSŐ HANGJA) Magdika... Csillagom... Nem tudom, észrevetted-e, de jelen pillanatban munkanélküli vagy. Anyád nagyon aggódik, hogy az apád sorsára jutsz. Én is nagyon aggódom. Ha nincs az a baleset...

akkor is... Magdika... értsd meg... nagyon rossz állapotban volt már... Ez egy krízishelyzet. A lejtő tetején vagy még, de merre tartasz? Magdika... Úgy örülnék, ha végre valamiben szót fogadnál. Érted kislányom? Érted, hogy csak segíteni akarok? Én neveltelek fel. Az út kitaposva hever a lábaid előtt.
(leteszi)

20.

„Waltzer” zenebejátszás indul és Magda annak az ütemére áll fel. Ahogy feláll és az ablakhoz megy -fényváltás, kivilágosodik. Öngyilkossági kísérlet. Először a kávészüvegben talált gyógyszerrel próbálkozik, majd az apja borotvájával. Feladja mielőtt kárt tenne magában.

Gábor belép.

GÁBOR Szia.

MAGDA Úristen. Mit keres itt?

GÁBOR Csak gondoltam, kicsit rendet rakok, takarítgatok. Ha jól látom, ráfér itt a dolgokra. Anyánk addig lement a boltba. Amúgy főzőcskéztünk. Tejbegrízt. Kicsit odakozmált. Gábor áttolja wc-vel együtt Magdát a rezsóhoz Figyelned kellett volna rá. Zsebreágja a gyógyszert Nem volt időd?

MAGDA Értem. Milyen kedves tőletek. beledobja a borotvát a wc-be Akkor kicsit később gyűjtöm fel az épületet.

GÁBOR Aha, erre sosem jöttem volna rá.

MAGDA Csak igyekezzünk, mert költözni akarok. Eladom a lakást, még ma. Most lett elegendő ebből az egészből. Neked nem kell? Úgyis szeretsz itt lenni. Mennyi pénzed van?

GÁBOR Kétezer forint. Jó, hogy szóba hoztad. Elmegyek felváltatom valakivel két darab tízezresre.

MAGDA Jézusom. Nem adhatom el. Akkor hova megyek? Ez szinte semmit nem ér. Nem maradok itt. Ti együtt vagytok anyámmal?

GÁBOR Igen.

MAGDA A férjét ismered?

GÁBOR Látásból. Nem jön ide?

MAGDA Elutazott. És mit csináltál a bőröndömmel? *Magda pakolni kezd. Ledöntik a koporsó-komódot a földre (a tetején van a plüss-állat).*

GÁBOR Bedobtam a Dunába.

MAGDA Hol?

GÁBOR A Szabadság híd alatt.

MAGDA Mindegy. És mit csináltok állandóan a lakásomban?

GÁBOR Meglepetést. Neked.

MAGDA Ki vagy te?

GÁBOR Postás. Vagy amit akarsz. Az anyád pasija.

MAGDA Viccelsz?

GÁBOR Neked nincsenek barátaid?

MAGDA Messzi vannak. És hol van az anyám?

GÁBOR Lement gyufáért.

MAGDA Á, ő mindig visszajön. Bumeráng. Egyszer lecsapja valakinek a fejét.

GÁBOR Kettesben vagyunk. Kínos.

Szünet.

MAGDA Ennyire szereted?

GÁBOR Mennyire?

MAGDA Nem félsz, hogy most már soha nem jutsz ki innen?

GÁBOR Nem igazán. Másodállásban szabadulóművész vagyok. Így ismertem meg anyádat is. Ő volt az önként jelentkező az egyik fellépésemen, aki lelakatolt. Annyira sokáig tartott kiszabadulnom, hogy mindenki otthagya a műsort és csak ő maradt. Valójában már kész voltam, de még úgy csináltam, mintha

szenvetnék a láncokkal, hogy ne menjen el. Olyan megbűvölten nézett, eleinte azt hittem, perverz... hogy szadista vagy valami hasonló. Aztán azt mondta, még sosem látott férfit küzdeni a szabadságáért, ezért nem tudott elmozdulni onnan. Most fűz, hogy legyek az asszisztense.

MAGDA Akkor mutasd azt a szabadságot... Menj el.

GÁBOR Maradok.

MAGDA Én viszont most eladom ezt a szart. Hú, de elegendő van.

Bekapcsolódik a rádió.

RÁDIÓ Ma délelőtt tárgyalt a humán tanoda népfront az önkéntes bürokratákkal az életfogytiglanig tartó szabadságvesztés meghosszabbításáról. József Zsigmond szerint értelmetlen döntések születnek, amióta egyértelműen bebizonyosodott, hogy elszalasztottuk a klímaváltozás pillanatát. József saját bevallása szerint kizárólag a halálbüntetés újbóli bevezetésével fordítható vissza a Föld a saját tengelyére.

MAGDA Jézusom.

Magda valamit pötyögni kezd a mobilján. Gábor folytatja a főzőcskézést.

MAGDA Kimegyek valahova. Izé. Pár hónap alatt megtanulok németül. Addig elég lesz a pénzem. Modellkedni fogok. Vagy szerepelek valami sorozatban. Itt is hetente leszólitanak valami ügynökségtől. Tudom, hogy most baj van velem, pedig általában jó nőnek tartanak... néha megálmodom a jövőt vagy a múltat, eldönthetetlen... vagy az nem is az én múltam, hanem valaki másé, a jövő pedig nem is létezik. Rettenetesen félek, hogy soha többé nem tudok tiszta szívből szeretni. Azt mondják, ez már a felnőtt lét velejárója. Hogy így maradok majd a felszínen. De inkább elmerülnék. A föld gyomrában szeretném tölteni a délutánjaimat. Bárcsak utánam jönne oda valaki. Nem ijesztő, hidd el, épp csak kicsit sötét, de legalább biztonságos.

Magda odabújik Gáborhoz.

GÁBOR Nekem saját barlangjaim vannak. Ott időzöm, ha nem a postán vagyok vagy anyáddal.

MAGDA Rendben.

GÁBOR *Gábor megfogja Magda karját. Az baj, ha meglátszik rajtad a teher. Ha elindul a hátadban a görbület. Megszokod és úgy maradsz. Megfogja Magda vállait. Majd mutatok egy edzésprogramot, hogy meg tudd erősíteni a hátadat és a vállaidat. kiegyenesíti Magdát Fontos, hogy legyen tartásod, (felemeli Magda állát) ne ess össze. Ne indulj el ezen az úton. Én inkább anyáddal tartanék a helyedben. Ő mindent túl fog élni. megsimogatja a fejét Talán még minket is. ad neki egy puszit*

Gábor elindul az ajtó felé.

MAGDA Mi a probléma?

GÁBOR Gondoltam, mennem kéne. Inkább nem zavarok tovább a belügyeitekben.

MAGDA Lelépnél te is? Gyávák gyülekezete. Talán inkább temess el. *befordítja a koporsót és belefekszik* Légyszi, nagyon akarom.

GÁBOR Jaj, erről a fétisedről már sokat hallottam.

MAGDA Imádkozz értem. Jól esne, ha tudnál közben sírni.

GÁBOR Nem tudok.

MAGDA Teljesen mindegy, mit mondasz, csak éld át.

GÁBOR Nem tudom átélni, a bűdös életben nem voltam még templomban.

MAGDA Temetésen csak voltál már, bazdmeg.

GÁBOR Igen, és? Akkor mi? Nem én voltam a pap!

MAGDA Sírjál már!

GÁBOR Jaj, szegény, Kovács Magdolna, a drága elhunyt, hát hogy meghalt, megszakadt a szíve szegénynek, annyira szenvedett a reménytelenségtől, nem szerette senki, ő sem szeretett senkit, csak én gyászolom...

MAGDA Neee... valami mást mondj... valami jobban máshogy gyászosat.

GÁBOR Van egy javaslatom, ami mindent megoldhat. Keressünk magunknak egy szigetet és népesítsük be. Hívok haverokat is. Nem kell hűséget fogadnotok

egymásnak, csak szülj nekik sokat. Te neveled fel őket, arra azért készülj fel. Hozd a nemlétező barátaidat is. Ne ijedj meg, nem ez a lényeg. Hanem, hogy újra kell kezdeni. Ebből a szakadékból egykönnyen nem mászunk ki. Aki nem tud alkalmazkodni, azt hátrahagyjuk. Gyorsan kell cselekedni, reagálni. Szóval, igen?

Gábor nyújtja a kezét Magdának

MAGDA Mi van?

GÁBOR Jössz?

Magda megfogja Gábor kezét. Mari hallgatózik az ajtóban.

MAGDA És az anyám?

GÁBOR Őt megmentjük.

MAGDA És az apám?

GÁBOR Melyik?

MAGDA Rezső.

GÁBOR Róla jobb, ha lemondunk. Állítólag terméketlen és nekem másban is gyanús.

21.

Mari bejön a térbe a gurulós bőröndjével.

MARI Magdikám.

MAGDA Jaj istenem.

MARI Főzőcskézték? *(Gábornak)* Itt vagy. Itt maradsz?

GÁBOR Itt vagyok. *Gábor elengedi Magda kezét*

MARI Miről beszélgettetek?

GÁBOR Semmi fontosról.

MARI Kislányom, kérlek bocsáss meg.

MAGDA Én nagyon szívesen megbocsátanék mindenkinek, akire haragudnom kellene, ha végre megtudhatnám, mi az istent keresel a lakásomban.

MARI Csak szeretnék egy kicsit leülni.

Csend.

MAGDA Miért van nálad bőrönd? Mész az apám után?

MARI Nem én csináltam. *Leül a szekrényre és szépen lassan kipakol a bőröndből* Rezső döntötte el, hogy kit rúgjanak ki. Jaj, de kurva rég volt ez. Az egy szerencsétlen nyomorult, aki nem tudott alkalmazkodni. Apád ideggyenge volt... Én is ideggyenge vagyok... Egyszerűen összeroppantam. Olyan gyorsan széthullott az egész, nem is emlékszem. Nem tudott volna felnevelni téged. Jó döntést hoztam. Nehéz korszak volt, foggal-körömmel kapaszkodtam én is, hogy most legyen mit enned. És Rezső annyira gyönyörű volt fiatalon.

MAGDA Nem lehetsz itt.

MARI Te nem tudod milyen az, amikor minden összedől körülötted. Úristen, de elfáradtam. *Magdát nézi* Minden alkalommal, ha rád nézek, ő jut eszembe, mintha egy véres kést neveltem volna fel. *(hosszú szünet)* Kislányom. Szeretlek.

MAGDA Alulról világló árnyék legyen belőled.

Magda becsukja magát a koporsóba.

MARI Csak neked akartam jót! Miért nem lehet ennek örülni?

MAGDA Nem tudok annak örülni, hogy elvettétek az életemet.

MARI Az én életem is.

MAGDA Akkor viszont nem az enyém.

GÁBOR Elbarikádozzuk magunkat. Én majd kijárok vadászni.

MAGDA Még soha nem meséltél róla.

MARI Képtelen vagyok rá.

GÁBOR Pedig már én is kíváncsi vagyok.

MAGDA Téged meg honnét szalajtottak? Nagyon szép fiú vagy, de azt hiszem, ez eddig a pillanatig volt meggyőző.

GÁBOR Nekem van két üres zsebem és egy néma ház, amit látogathatok vidéken.

MAGDA Szóval zsák a faltját, esetünkben.

GÁBOR Ne kompromittálj anyád előtt.

MAGDA Semmire sem emlékszem.

MARI Hála Istennek. Én mindenre. *odamegy a falhoz, ahol az asztal van és egyedül előveszi, majd leül a koporsó szélére*

GÁBOR Ha nem fürdünk sokáig, beindul az öntisztulás. Bezárjuk magunkat tíz-húsz évre, és mikor újból kimegyünk az utcára, már egy új világ lesz. *A fazekat az asztalra teszi és leül a wc-re* Tiszta, egységes nemzet, ahol barátságban élnek egymással az arcukat kettéhasító barázdák, egészen addig, ahol az időnk véget ér.

MAGDA De mi történt?

MARI Nem tudom pontosan. Valami probléma volt vele a gyárban. Apád nem tudta megugrani, amit Rezső igen. Én pedig győztes vagyok.

GÁBOR Mire is vonatkozott a kérdés?

MARI Magdika. Itt maradhatok?

MAGDA Nem.

Megcsörren a vezetékes telefon.

ÜZENETRÖGZÍTŐ (MAGDA HANGJA) A sípszó után hagyj üzenetet, ha még visszajövök ide... *(sípszó)*

ÜZENETRÖGZÍTŐ (REZSŐ HANGJA) Mari. Tudom, hogy ott vagy. Ezt nem gondolhatod komolyan. *(Mari felveszi és leteszi a kagylót, vagy Rezső folytatja)* Azonnal vedd fel. *(Leteszi.)*

Megint megcsörren a vezetékes telefon.

ÜZENETRÖGZÍTŐ (MAGDA HANGJA) A sípszó után hagyj üzenetet, ha még visszajövök ide... *(sípszó)*

ÜZENETRÖGZÍTŐ (REZSŐ HANGJA) Magdika, mondd meg anyádnak, hogy jöjjön haza. És te is gyere haza. Megbeszélünk mindent, csak valaki álljon végre szóba velem! Mari, kérlek, ne veszítsük el egymást. *(szünet)* Így kellett lennie. *(szünet)* Eddig nem akartam, de... eddig nem akartam mondani, de bontási kategóriába került a ház, amiben éppen vagytok. Magdika, vigyázz magatokra. Hozzám bármikor jöhetsz. *(szünet)* Viszlát, életeim. *(Leteszi.)*

Csönd.

MARI Mikor lesz az esküvő? Itthon tartjátok vagy kint?

Csönd.

MAGDA Határozatlan időre elhalasztottuk.

Szünet. Mari odabújik Magdához.

Emlékszel, amikor kislány voltam, vihar volt, elment az áram és csak gyertyával tudtunk világítani?

MARI Nem.

MAGDA Szeretném, ha most is úgy lennénk.

MARI Édes kislányom, az a pillanat már...

MAGDA De igenis gyújtani fogok egy gyertyát az apámért és aztán téma lezárva.

MARI Francnak kell ezt pont most.

Magda bekapcsolja az elektromos gyertyát.

MAGDA Miatyánk ki vagy a mennyekben szenteltessék meg a te neved...

MARI Meg sem vagy keresztelve.

MAGDA Fogd be a szád. Miatyánk ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a... az izé... mindegy... szabadíts meg a... khmm... bocsásd meg a vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.

Irgalmadat kérem magamért és a hozzám közel állókért, akik még vannak, akik lesznek és akik már nincsenek. *Gábor kimegy. Rendezői jobb sötétedik.* Esküszöm, és az életemet teszem arra, hogy nem leszek áldozata senkinek és semminek. Nem engedem, hogy szeretteimet tönkre tegyék, akkor sem, ha ők maguk akarnak tönkre tenni engem. Olyan erős a szívem, mint a föld és ezt soha senki nem veheti el tőlem.

MARI Na, most kellene nyerni a lottón.

Lassan lemegy a fény.